

ÖRÖKKÉVALÓ AZ Ő KEGYELME

Gondviselő Istenünk jóvoltából egy új esztendőbe, és vele a 20. század utolsó évtizedébe léptünk. Immár 1991-et írunk. A 100. Zsoltár 5. versének szavai jutnak eszünkbe, amelyeket a Zsoltár szerzője Isten Lelkétől ihletve így fogalmazott meg: „Mert jó az Úr, örökkévaló az ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az ő hűsége!” Hadd ragyogja be az új esztendőt Is-

tenünk jósága és örökkévaló kegyelme.

Történelmi események szemlélői és megtapasztalói vagyunk. Napjainkban népek, országok, rendszerek átalakulása megy végbe, szinte hihetetlen gyorsasággal. A történelem Ura óriási változásokat eszközöl a földön. Ő csodálatosan cselekedett Szövetségünk életében is. Az elmúlt esztendőben, Clevelandban Urunk jósága és kegyelme folytán megvalósult a két amerikai Magyar Baptista Szövetség szervezeti egyesülése. A több éven át kitartó, egységre törekvő fáradozás eredményre vezetett. Boldogság volt látni a testvéri megbocsátás jeleit, Isten Lelkének diadalmas munkáját népünk életében. Most már megbékélt, szabad szívvel, testvéri szeretetben és egységben szolgálhatjuk Isten országának szent ügyét. Az *Evangeliumi Hírnök* és *A Kürt* egyesülve indulhat szent küldetésének betöltésére ebben az évben. Lelkipásztor testvéreink: Novák József és dr. Herjeczki Géza, konvenciónk által felhatalmazva, havonként egymást váltva végzik az immár kibővült lap szerkesztését, szövetségünk és baráti körünk lelki épülésére. Testvéreinket ebben a nem könnyű szerkesztői feladatban igyekezzünk erkölcsi és anyagi támogatásunkkal elősegíteni. Ifjúságunk számára is igyekezzünk helyet biztosítani, és ezért kérjük őket, hogy szerkesztő testvéreinkhez küldjék el a lap részére megírt cikkeiket. Igen nagy örömet jelentene számunkra egy aktív ifjúsági munka. Anyagi támogatásunk pedig lehetővé teheti lapunk eljuttatá-

sát Magyarországra, Erdélybe és világszerte élő magyar testvéreinkhez. Lapunk jellege továbbra is evangéliumi marad. Évközi tanácskozásunk alkalmával, melyre februárban kerül sor Palm Bayban, a végleges kidolgozásra, a részletek megbeszélésére is időt szentelhetünk. Elsődleges missziós feladatunk megvalósításában közös erővel indulunk, mely a lélekmentés. Imádságos szívvel kérjük megbízó Urunk segédelmét magasztos feladatunk megvalósítására.

Egyik legfontosabb feladatunk az, amit Pál apostol is cselekedett, melyet így jelent ki: „De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára. Valakik annakokáért tökéletesek vagyunk, ilyen értelemben legyünk: és ha valamiben másképpen értetek, az Isten azt is ki fogja jelenteni néktek. Csakhogy amire eljutottunk, ugyanabban egy szabály szerint járjunk, ugyanazon értelemben legyünk!” (Fil. 3:14-16) A Szentlélek által sugalmazott, áldott tanácsok ezek! Áldott eredményre vezetnek minket is, csak engedelmesen cselekedjünk. Útmutatás és Krisztus nyomdokában való járás szabálya tárul elénk. Próbáljuk ezt naponként megélni!

Istenünk csodálatos irgalmából mi is megtapasztaltuk, hogy a zsoltáros szavai, személyes bizonyágtételünké lettek. Boldog, hívó életünk titka ebben a felismerésben van. És mi na-

Talán egy évig

*A kiáltó szava elhallgatott,
repedt nádakat ingat a szél.
Nem zeng ének az Olajfák hegyén,
a kerteken fehér már a dér,
„a fejsze a fák gyökerén!”*

— Nem halljátok,
milyen csikorogva
fordul az esztendő a tengelyén?
Ítélettel terhes a jövő;
annak, aki csak magának él
dús lombozattal,
de gyümölcstelenül:
„a fejsze a fák gyökerén!”

*Mindegy az, hogy minek álcázzuk
önzésünk üdezőld leveleit,
a Gazda jár a szőlőskerteken,
és megjelöli a fák törzseit...*

*Ha a Vincellér elébe nem áll
könyörgő szóval:*

„Hátha terem még?!”

— vajon esztendő virradna-e még?

Átszegzett keze tartja vissza

— talán egy évig —

tőlünk a fejszét!

Lukátsi Vilma

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 576-2788

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

Kulcsár Sándor, Háló Barnabás, Kish Ernő

Second Class Postage Paid and Entered at

Melbourne, FL and Additional Offices

SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year

Send subscription and change of address to

Hungarian Baptist Union of America

2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Tel.: (407) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős hírek
a lap megjelenése előtt tíz nappal beküldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:

Classic Printing Corporation

9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. ALEXANDER KULCSÁR
225 East 80th St., New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök: MR. ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-7727

Titkár: BARNABÁS J. HALO
655 Park Ave., New York, NY 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenek felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

gyon hálások kell legyünk mindenkor!

„Mert jó az Úr!” Az Ő jóságáról mindannyian meggyőződünk, mikor megbocsátotta bűneinket. Évről-évre hirdetjük mindenkinek, hogy jó az Úr, a mi Istenünk. Jóságával átöleli életünket, és az egész világot. Nem cselekszik velünk érdemünk szerint, hanem jóságának gazdagsága szerint. Jóvá teheti a rosszat, és a leggonoszabb bűnöst is elfogadja, ha megtér. Kimondhatatlanul jó az Úr. Minket is elfogadott és olyanokká kíván formálni, amilyen Ő. Nagy hálára kötelez minket, hogy gyermekei, és szolgálai vagyunk. Jó volt hozzánk a múltban, és végéremehetetlen jósága kísér az új esztendőben is. Bátran megvalljuk és hirdetjük mindenkinek, hogy jó az Úr, mert bár mi sokszor elhagytuk Őt, de nem hagyott magunkra, rossz, de megjavulni akaró gyermekeit, népét. Hadd tükrözze életünk, és hirdesse ajkunk ebben az esztendőben is az Ő jóságát. Túlradó örömmel szolgáljuk, szeressük, és minden áldozatot vállalva kövessük Őt hűségesen.

„Mert ... örökkévaló az ő kegyelme!” Mint kegyelemre utalt és kegyelemből élő bűnösök tudjuk, hogy Istené a kegyelem! Áldott vigasztalás számunkra, hogy az Úr kegyelme minden embernek elég! Nem változik meg, nem fogy el soha, mert örökkévaló. Ugyan úgy megtapasztalható a jelenben, mint a múltban volt. Ez a kegyelem ma is megmenti a bűnösöket, talpra állítja az elbukottakat. Minden nap megújul, számíthatunk rá, igénybe vehetjük. Isten örökkévaló kegyelme ez, amely üdvözít és megtart a legnehezebb próbák és kísértések között. Az énekíróval valljuk, hogy Isten örökkévaló kegyelme mérhetetlen, mélyebb, mint a tenger! Nem lesz megszokottá, hanem egyre édesebbé válik. Erről a kegyelemről énekelünk. Hirdetjük azt évzáraskor és évkezdéskor, örömeinkben és bánatunkban, ünnepnapokon és hétköznapi napokon, egyaránt. Szüntelen örvendezünk és gyönyörködünk jóságos Urunkban, mert örökkévaló kegyelmét szüntelen érezzük életünkben. Szövetségünk léte és fennmaradása is azt hirdeti hangos szóval, hogy jó az Úr, és örökkévaló a kegyelme. A Szentlélek hangol-

ja Isten iránti hálára szívünket, hogy soha el ne halkuljon ajkunkon a dicséret.

„És nemzedékről nemzedékre való az Ő hűsége!” Az évek és nemzedékek eltűnnek, egymást váltogatják. Az Úr Jézus Krisztus tegnap, ma és örökké ugyanaz! Örökös a világ felett, mint Mindenható Úr! Minden nemzedék megismerheti Őt, mert hűsége nemzedékről nemzedékre való. Hűségesen gondunkat viseli, és minden nemzedéknek fölkinálja örökkévaló kegyelmét, mert jó. Pál apostol ezekkel a szavakkal emlékezteti Timótheust: „ha hitetlenkedünk, Ő hú marad: Ő magát meg nem tagadhatja!” (2Tim 2:13). Isten hűsége minden nemzedéket átölel. Irántunk való hűsége kézzel fogható tény. Nincsen senki olyan hűséges, mint az Úr. A bizonyosságoknak fellege tanúskodik Isten megbízható hűsége mellett. Áldozatos életű elődeink és a ma nemzedéke hirdetjük az Úrnak minden nemzedékre kiterjedő hűségét. Mi sokszor hűtlenségnek bizonyultunk hűséges Urunk iránt. Sok csalódást okoztunk, de Benne soha nem csalódtunk. Hűtlenségünkre is hűséggel válaszolt. Minden szükségletünkről hűséggel gondoskodott. Csodálatosan táplált, vezetett és oltalmazott, kihagyás nélkül. Hűségében nincsen törés, vagy hiba. Az Úr elvárja tőlünk, hogy legyünk mi is hűségesek Hozzá!

Szálljon föl Isten elé szíved hálaéneke. Dicséretét zengje ajkad, a Szentlélek által hálára fölhangolt, megváltott néppel együtt. Egész szövetségünk élete és munkája legyen egy állandó, őszinte dicsőítés, mert jó az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre való az Ő hűsége!”

Kulcsár Sándor lelkipásztor

**Istentől megáldott,
békés új esztendőt
kívánunk
kedves olvasóinknak!**

a szerkesztők

SZEMLE

Az Evangéliumi Hírnök 83. évfolyamának az első számát tartja kezében az olvasó. Azon kevés magyarnyelvű kiadvány egyike a mi lapunk, amely a huszadik század nagy változásait átvészelte anélkül, hogy valaha is a pillanatnyi helyzet szolgájává lett volna. Az evangélium szolgája volt inkább, a szabadságé, ami a Krisztus-követők jutalma és felelőssége mindig.

A tavalyi évvel úgy a magyarországi, mint az amerikai magyar baptista misszióban korszakot zártunk. Lapunk küldetésén ez nem változtat, mert a nevében is megfogalmazott cél időtálló. Az evangélium hírnöke kell maradjunk a megváltozott helyzetben. Akiért szólunk, azok továbbra is a krisztusi megoldást kereső lelkek és közösségek lesznek. Amit mondunk, változatlanul biblikus eligazítás lesz, a ma nyelvén. Amit támadunk, az továbbra is a hitnek ellentmondó gondolkodás és tett lesz; bennünk először és azután a tágabb közösségben.

A cél az evangélium közlése. A lap hangvétele is evangéliumi marad: egyszerű, igaz, jószándékú és biblikus.

A változások következményeként gyülekezeteink növekedésének a feltételei megváltoznak. Nem számíthatunk többé a menekültek tömegeire. Az új otthont épített, vagy építő magyarokat kell felkeresnünk az evangélium üzenetével. Ők bár magyarok, nem beszélnek a baptisták nyelvét, nem ismerik az énekeinket, és kedvesen-sután mozognak a vasárnapi gyülekezetben. Lapunk legnemesebb célkitűzése az lehet most, hogy róluk és velük beszéljen. Ezt cselekedve maradunk a magyar baptizmus — de ami fontosabb, Istennünk — hasznos munkásai.

Egységben és teljes odaszántással kezdünk ehhez a munkához, régi és új munkások, egyaránt.

Vannak emberek, akik az önbecsülésüket — mint egy óriási szappanbuborékot —, a hátukon hordják.

*

Ha már végképpen beszélni akarsz és beszélned kell, épületes dolgokról beszélj.

Kempis Tamás

Az egyetemes imahét mottója:

ITT VAN ISTENETEK!

(Ézs 40:9)

Szolgálatunk hatékonyságát döntő módon meghatározza, hogy az lelki dolgokban milyen látással rendelkezünk. Ha Elizeus szolgájához hasonlóan, csak az ellenséget látja meg az Isten népe, akkor előbb-utóbb a félelemtől megbénul (2Kir 6, 15). Ha azonban Istent is látjuk, és az Ő végtelen hatalmát, akkor a hitünk megújul, és felelős vállalói leszünk a világban ránk váró szolgálatnak. „Az Istent ismerő nép felbátorodik és cselekszik” (Dán 11,32)

Szükségünk van erre a megtapasztalásra, mert a Gyülekezet ma erős ellenséggel találja szemben magát. Az elvilágiasodás, a materializmus, az erkölcsi szabadosság erői határozzák meg a közgondolkodást. A keresztyén hit az újraéledő keleti filozófiák, a hódító iszlám és más kultuszok tömkelegével ütközik. Még mindig sok ország van, ahol a keresztyéneket üldözik, nyíltan vagy leplezve.

Ha mindehhez hozzáadjuk a Gyülekezeten belül jelentkező gyengeségeket valóban nem alaptalan az elkeseredettség. Sok okunk van a félelemre, sokszor kilátástalannak látszik a helyzet.

A legjobb orvosság minderre — pontosabban, az egyetlen megoldás — az, ha újra rácsodálkozunk a mi Istennkre, aki a Szentírásban nyilatkoztatja ki önmagát a számunkra. Bárhol nyitjuk is ki a Bibliánkat, a sorok között ezt találjuk: „Itt van Isteneitek!” Ésaías könyvének a második fele egyedülálló módon mutatja be a mi Istennünket. A babiloni fogságból visszatérő zsidóságnak éppen erre volt szüksége, hiszen a körülményeikben semmi vigaszt nem találtak. Erre az üzenetre van szüksége a mi generációnknak is. Az imahéten sorra kerülő igék legyenek bátorításul a számunkra.

VASÁRNAP

Az igaz Isten

(Ézs 43:10,11; 44:6-8; 45:21; 46:4)

A Tízparancsolat legelső tilalma a többistenhit elvetésére szólít fel: „Ne legyen más istened rajtam kívül”. A bálványimádás valamilyen formája mindig kísért minket. Az ókori ember pogány isteneinek modern változata lehet minden egyébként tisztességes szándék és lehetőség, ha mérték-telenül, önmagunkat és a környezetünket rabságba hajtón élünk vele (előrehaladási törekvés, technikai termékek, birtoklási vágy, élvezetek, hírnév, hatalom). Amennyiben életcélunkká válnak ezek, vagy a birtoklásuk, a bálványimádás bűnében

élünk. Gyakran magát teszi istenné az ember; a teste, intellektuális, vagy alkotó erőinek az imáadásában élve meg az istentiszteletét. A bálványimádnak minden formája káros és a józan észnek ellentmondó (Ézs 41:29; 44:9f; Róm 1:21). Isten népét is kísérti ez a bűn, és ezért tudatosan kell ellene harcolnunk.

Adjunk hálát...

— a Szentírásért, amelyben a mi Istennünk kinyilatkoztatja az Ő egyedülálló nagyságát előttünk.

— a megtérés valóságáért, hogy a theszalonikaiakhoz hasonlóan „a bálványoktól az Istenhez” térünk, „hogy az élő és igaz Istennek” szolgáljunk (1Thessz 1,9).

— a szabadításért (Ézs 45:21, 22), és az új élet áldásaiért (Zsolt 16, 6).

Valljuk meg, hogy...

— gyakran a bálványimádás bűnébe esünk

— sokszor inkább bízunk magunkban, mint Istennben

— még az evangélium terjesztésében is nagyobb teret adunk „bevált módszereknek”, mint a Lélek és Isten Szava erejének.

Könyörögjünk, hogy...

— minden néphez eljusson az igaz Isten ismerete

— az életvitelünk tükrözze a hitünket Istennben, és a környezetünk jó hatással legyen

— az evangélium hirdetésének minden formája (szóban, írásban, zenében) tiszta és gyümölcsöző legyen

— a népünket megmételtyező rosszat is leplezze le és orvosolja Isten Igéje

— „Jöjj, Uram Jézus” (Jel 22, 20), hogy az egész világ felismerje a mi Urunknak az igaz Istent, akiben van az üdvösség egyedül.

HÉTFŐ

A teremtő Isten

(Ézs 42:5)

A materialista ideológiákkal ellentétben a Biblia azt tanítja a világ keletkezéséről, hogy „Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet” (1Móz 1:1). Mindent Isten (az Örökkévaló Ige) teremtett és mindent Ő tart fenn (Ján 1:1-3; Kol 1:16-17; Zsid 1:1-3).

— Az ember, a teremtés koronája is Isten teremtménye. „Ő alkotott minket, az övéi vagyunk” (Zsolt 100:3).

— A teremtettséget a bűn rontotta meg (1Móz 1:31; Róm 8:20). Az emberiség er-

kölcsi romlottsága a társadalmi igazságtalanságokban, erőszakos és az emberi élet méltóságát degradáló tettekben, valamint az életünket ért otromba pusztításban tükröződik („az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig” — Róm 8:22).

A vajúdnak, a bűn okozta szenvedésnek egyszer vége lesz. A Teremtő Isten ma egy Új Teremtésen dolgozik. Ennek az új világnak a szellemi és személyes vetülete bennünk kel életre (2Kor 5:17), míg egy napon beteljesül a hitünk váradalma: „új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyben igazság lakik” (2Pét 3:13).

Adjunk hálát...

— a teremtett világért, ami Isten nagyságáról tanít minket

— az életért, amit Istentől kaptunk

— azért, hogy a mi Teremtőnk személyesen ismer minket. Méltatlanságunk ellenére is közösségében élhetünk, és szeretetét élvezzük.

— mert Ő ma is a Teremtés Ura. Az életünk fizikai feltételeiről nem szűnik meg gondoskodni.

— az Új Teremtés dicsőséges ígéreteiért.

Valljuk meg, hogy...

— könnyen megfélemezünk a Teremtőnk, akinek a tulajdona vagyunk.

— az Ő gyönyörű világának mi is árunk sokszor.

— szemet húnyunk az emberi élet méltóságát semmibevevő társadalmi jelenségek felett (abortusz, euthanasia, stb.).

— embertársaink sokszor nem látják meg bennünk az Új Teremtés valóságát.

Könyörögjünk, hogy...

— legyen kegyelmes a világhoz, és könyörüljön azokon a népeken, akik ember okozta katasztrófák áldozatai.

— áldja és segítse azoknak a testvéreinknek a szolgálatát, akik a Biblia tanítá-

sának a szellemében foglalnak állást hivatási helyeiken az emberi élet védelmében

— a Szentlélek segítségével a Krisztusban nyert új élet szabályai szerint járunk

— az ismerőseink közül is legyenek, akik új életet kapnak Krisztustól.

KEDD

A kinyilatkoztatás Istene

(És 40:8; 44:26-28; 45:23; 48:3, 6; 55:11)

A babiloni fogságból visszatelepült zsidóságra tornyosuló problémák nem sok reménnyel kecsegtettek. Isten Igéje nyújtott nekik hitet a jövőhöz (És 40:3-11).

„Sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz” (Zsid 1:1). A történelem kezdete óta beszélő viszonyban van az Isten az emberrel. Isten velünk közölt akarata minden más teremtmény fölé emel minket. Méltóságunk mellett Isten előtti felelősségünkre is emlékeztet a kinyilatkoztatás (1Móz 1:28-30).

A bűneset után sem szűnt meg az emberhez beszélni a Teremtő. Szavában ítélet és kegyelem van (1Móz 3:14). A pátriárkákon, majd a prófétákon, és végül Jézus Krisztuson keresztül szólt az emberiséghez (Zsid 1:2).

Isten Szava a tudás és az élet forrása, mely nélkül szellemi sötétségben, a bűn rabságában és átok alatt maradnánk. Az Ige nem csupán Istenről tanít, hanem az emberről is. Benne találjuk meg az üdvösség útját, amely elesett állapotunkból Jézus Krisztushoz, a Megváltóhoz vezet. Az Igében Életet veszünk magunkhoz (És 55:10f; Ján 5:24).

Az üzenete ma is érvényes (És 40:8). Ne engedjük meg, hogy az üzenetnek az élet elvegye az emberi spekuláció. Mi ne ítélkezünk az Ige felett, hanem engedjük, hogy Isten Szava ítéljen meg minket!

A Gyülekezet erejét az Ige ismerete és az annak való engedelmség határozza meg.

Adjunk hálát...

— azért, hogy Isten nem hagyta az embert a tudatlanság állapotában, hanem kijelentette magát avégből, hogy megvált-sa.

— Isten Szaváért hozzánk, ami „örömhír” a számunkra.

— azért, hogy ma is gyümölcsöt terem az emberi szívekben az Ige.

— mert az Ige igazát és erejét mi is megismertük.

Valljuk meg, hogy...

— nem ismerjük eléggé a Bibliát, és ezért sokszor vétkezünk (Máté 22:29).

— az emberi okoskodás, vagy a magunk nézetei inkább meghatározzák az életvitelünket, mint a Biblia tiszta üzenete.

— csak intellektuálisan ragaszkodunk a Bibliához. A hitvallásunk ortodox, de az életvitelünket szabadosság jellemzi.

— az életünk rontja az Ige tekintélyét.

Könyörögjünk, hogy...

— hűségesek legyünk Isten Szavához, mind a teológiánkban, mind az életvitelünkben.

— jobban megismerjük Isten akaratát, és legyen tartás a hitünkben az ellenség támadásai között

— Isten áldja meg azok szolgálatát, akik a gyülekezetekben, az iskolákban, a szemináriumokban a Bibliát tanítják.

— az Ige üzenetét megismerje az egész világ.

SZERDA

Az üdvösség Istene

(És 43:1, 8; 44:22; 46:9, 13; 77:7; 61:10)

Izrael történelmében a legfontosabb esemény a Kivonulás volt. A babiloni fogságot megjárt maradék is Isten szabadításának lett az élvezője (És 52:4-9). Akkor és azóta, Istennek a kiválasztottakhoz való viszonyát az Ő szabadító — üdvözítő tettei jellemzik („üdvörtén”).

Az ószövetség lapjairól ismert szabadítás-történetek azonban csupán ízelítői, mintegy előfutárai a Messiás szabadító munkásságának.

Az Úr Jézusban felkínált üdvösség Isten legcsoodálatosabb munkája, amiben Isten igazságossága és kegyelme találkozik a bűnös ember javára. Jézus Krisztus kereszthalála egy történelmi esemény, ami bizonyítja, hogy Isten kész a kapcsolat rendezésére a tőle elfordult emberrel. A bűnös hite által megigazítatik, szabadságot nyer a bűn rabságából, Isten gyermeké és az örökélet várományosává lesz.

Az üdvösség realizálódik a jelenben. Nem a jövő ígérete csupán, hanem a ma valósága is. Isten országlásának a jelei a megváltottak egyéni és közösségi életvitelében tükröződnek (És 61:1-3).

Isten országlása az egész teremtettségre kihat (És 51:4-5) megváltottjain keresztül, akik Személyét és Akaratát képviselik és hirdetik (És 60:1-3).

Az „Üdvözítő Istenről” szóló üzenet az evangélium lényege.

Adjunk hálát...

— az üdvösségért, amit Krisztusban adott nekünk az Isten

— azért, hogy nem csupán az ítélet alól kaptunk felmentést, hanem a bűn hatalmából is megszabadított minket Istenünk.

— elhivatásunkért; hogy az evangélium hirdetőivé lettünk. (És 52:7).

— embertársaink ezreiért, akik ebben az évben kapnak üdvösséget.

Lépcsők

Lépcsők az évek.

Elkopott hasonlat,
pedig érezzük: meredek,
a mélység is mélyül alattunk,
az ég mégsem jön közelebb...

Meg kell kérdeznünk önmagunkat:
hizsem-e, hogy Jézus jár velem?

Mert akkor
akármilyen meredek,
nem fogy ki soha a
lélegzetem,
és végül
a korlátot is elengedhetem!

Lukátsi Vilma

Valljuk meg, hogy...

— nem vagyunk elég hálásak a kegyelemért.

— az éltünkben nem realizálódik a Krisztusban kapott szabadság.

— bűneink miatt nincs hitele az evangélium üzenetének a világ előtt (És 59:1f).

Könyörögjünk, hogy...

— Isten szabadító szándékáról minden ember halljon (És 52:10).

— az életünk igazolja a hittünket.

CSÜTÖRTÖK**Az ítélet Istene**

(És 40:1-2; 59:17-19; 63:1-6; 65:6-16)

Isten a kegyelem Istene, de az ítéleté is. A zsidók sokszor megtapasztalták ezt a történelmük során, amikor lázadozásaikkal, vagy engedetlenségükkel haragra gerjesztették az Urat. Isten nem engedi meg, hogy tekintélyét a teremtményei rontsák. A türelmének határa van, a bűnt igazságosan megíti. A babiloni fogságba hurcolt népek volt bőven ideje, hogy ezt megtanulja.

Az emberiség történelmében sok eseményt találunk, amikor Isten a hatalmát ítéletében láttatta meg. Az isteni igazságszolgáltatás alól nem mentesül sem az egyén, sem a közösség. Az egyetlen módja a büntetés megelőzésének a bűnbánat, ami teljes gondolati és gyakorlati Istenhez-fordulás jelent. Ez azt jelenti, hogy egyetértünk Istennel, és ezt az életünkkel igazoljuk.

Az engedetlenségében megkeményedett élet Isten büntetését vonja magára. Van úgy, hogy az ítélete nem a fizikai megbüntetésben nyilvánul meg, hanem erkölcsi téren. Isten-ítélete lehet a katasztrófa, a fájdalmas betegség, a hirtelen halál, de az is, amikor bűnös kívánságainak a rabságába engedi a szabadítását visszautasító bűnöst (Róm 1:24f). A nyugati civilizációt ma így bünteti Isten. „Istent nem lehet megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is” (Gal 6:7-8).

Adjunk hálát...

— azért, hogy a rossz pillanatnyi diadalát Isten igazságosságának az örökérvényű győzelme követi. Az utolsó szó a mi Istenünké lesz!

— azért, hogy a ránk váró ítéletet Krisztus magára vállalta, és minket felmentett az alól (És 53:5-6). „Nincs tehát most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak” (Róm 8:1).

Valljuk meg, hogy...

— a történelem tanulságairól megelégedve, sokszor engedetlenek vagyunk.

— Isten ítéletének a jeleit felismerve

másokon, nem indul meg a szívünk, hogy kegyelmének eszközeként a szabadító evangélium üzenetével keressük meg őket.

Könyörögjünk, hogy...

— Isten ítéletéből a kegyelmébe meneküljenek sokan.

— szent elkötelezettséggel figyelmeztessük a társainkat: „meneküljete az eljövendő harag elől!” (Máté 3:7).

— a Gyülekezeteinkben belül és a környezetünkre gyakorolt hatásunkban Isten igazságossága nyerjen teret.

— míg valljuk, hogy „igazságosak és igazak a te utaid, népek királya” (Jel 15:3), el ne felejtjük hozzátenni: „De haragodban is gondold az irgalomra!” (Hab 3:2).

PÉNTEK**A mindenható Isten**

(És 43:13-17; 45:1-7; 47:1-11)

A Biblia tanítása Istenünk mindenhatóságáról az örömről és békességünk záloga. Az egyén és a népek sorsát nem emberi döntések, vagy a véletlenek sora határozzák meg. A történelem végső kimenete Isten terve szerint alakul.

Az Isten mindenhatósága és az ember szabad akarata közötti kapcsolat egy óriási titok. Isten mindenható, de mindenhatóságában helyet kap az emberi akarat is. Van úgy, hogy Isten akaratát felismerve hoz döntést az ember, a maga céljait alárendelve az isteni tervnek (a pátriárkák, Izrael kegyes királyai). Máskor, az emberi és az isteni akarat egy hullámhosszon mozognak, anélkül, hogy az ember ezt akarná. A káldeusok hódító szándéka (Hab 1:6f), vagy a perzsa Círus király bőkezűsége (És 45:1-6) tanítja ezt. A legszebb példa erre a titokra az Úr Jézus halálát „okozó” gonosz emberi indulatnak és az Ő üdvözítő szándékának az együttműködése, amit így fogalmaz meg Péter apostol: „azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a pogányok keze által felszegeztétek és megöltétek” (ApCsel 2:23).

Isten mindenhatóságát bizonyítja a Gyülekezet története is. „A pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta” (Máté 16:18). Istent nem érik meglepetések, a kezében tart mindent, hogy végülis tetszése szerintive alakítsa a mindenséget.

„Uralkodik az ÚR! Vigadjon a föld!” (Zsolt 97:1).

Adjunk hálát...

— azért, hogy Isten mindenhatósága alá van rendelve minden emberi szándék. „A te trónusod örökké megáll, ó Isten” (Zsid 1:8).

— azért, hogy Isten uralmát nem a zsar-

nokság, hanem tökéletes igazságosság és határtalan kegyelem jellemzik.

— azért, hogy hatalmas biztosítja a mi üdvösségünket és az Ő Országának a beteljesülését

— azért, hogy a jövőnk a mi mennyei Atyánk kezében van.

— a politikai változásokért, melyek több szabadságot biztosítanak eddig üldözött testvéreinknek a hitük gyakorlására.

Valljuk meg, hogy...

— gyakran megfedkezünk a mi mindenható Atyánkról, és olyankor bizonytalanlanná, pesszimistává, erőtelenné válunk.

— gyakran rugódozunk Isten akarata ellen.

— a sötétség erőit túlértékeljük (Ef 6:12), és a Gyülekezet Urában meggyengült a hitünk.

Könyörögjünk, hogy...

— a tekintetünket le ne vegyük a Királyok Királyáról

— az Úr hatalmába vetett bizalmunk erőforrásunk legyen a szolgálatban

— a világban lezajló változások eredményeként több módunk legyen az evangélium hirdetésére.

SZOMBAT**A hűséges Isten**

(És 40:27-31; 54:4-10)

Izrael és Júda bűnei nem maradtak következmény nélkül, de Isten büntetése nem jelentette a kegyelem megvonását. Izraelnek és Istennek a kapcsolatát a Szövetség határozta meg, amihez Isten mindig hű maradt. Amikor a babiloni száműzetéssel elérte a célját, a maradékot hazavitte, hogy újat kezdjen velük. Más szóval, Isten büntetése sohasem volt végleges, nem jelentette a Szövetség felbomlását. A büntetés idejét az irgalom váltotta fel (És 54:7; Hós 14:4f; Mík 7:18f).

Ma, a Gyülekezet korában a kiválasztottak és Isten kapcsolatát az Újszövetség határozza meg, melynek Krisztus Jézus a szerzője (Zsid 8:6f). Isten mindig hű marad a Szövetséghez, mert minden ígéretére „őbenne van az igen, és ezért általa van az ámen is” (2Kor 1:20). Isten állja a szavát. Ha mi hűtlenek vagyunk, akkor atyai módon megdorgál minket (Zsid 12:5-11), de ez az ő hűségén nem változtat, hiszen „ő magát meg nem tagadhatja” (2Tim 2:13). „Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg — mondja könyörülő Urad” (És 54:10).

Adjunk hálát...

— Isten megváltozhatatlanságáért (JerSir 3:22-23).

— azért, hogy tapasztalatból tudjuk: „Isten hűséges, és nem hagy titeket erőtkön felül kísértetni” (1Kor 10:13).

— azért, hogy hozzánk való viszonya nem a mi hűségünk függvénye.

Valljuk meg, hogy...

— még Isten hűségét is sokszor kétségbe vonjuk.

— mi hűtlenek vagyunk.

Könyörögjünk, hogy...

— jobban megismerjük a mi hűséges Urunkat (5Móz 7:19).

— nehogy visszaéljünk az Ő hűségével.

VASÁRNAP

Az örökkévaló Isten

(És 40:28; Zsolt 48:14)

Isten mindenható és örökkévaló: „Az Úr uralkodik örökkön örökké” (2Móz 15:18; Zsolt 10:16; 48:14). Az ember mulandó: „Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé. Elszárad a fű, elhervad a virág...” (És 40:6-7). Hódító birodalmak romjain lépkedünk, de Istenünk és az Ő „Igéje örökre megmarad” (És 40:8). Ő az Idő Ura, rajta nem változtat annak múlása, mert Ő az „örökkévalóság királya”, aki halhatatlan (1Tim 1:17).

A kegyelme (1Kor 16:34), szabadítása (És 45:17), és a Szövetsége (És 55:3; Jer 32:40) is örökkévaló. Kezében tartja a napjainkat (Zsolt 31:15), a kellemeseket és a

nehezeket is, hogy javunkra fordítsa az időt.

Az Isten örökkévalóságába vetett hit kitarja az emberi lét horizontját a végtelenre. A Krisztustól nyert új élet örökké tart. A földi élet dolgainak az értékét vagy értéktelenségét is az örökkévalóság határozza meg (Máté 25:21:34). A Krisztusért vicselt szenvedés „minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez” (2Kor 4:17) azoknak, akik „dicsőségesen fogtok bemenni a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus örök országába” (2Pét 1:11).

Adjunk hálát...

— azért, hogy a mi örökkévaló Istenünk ma is, holnap is mindenható.

— azért, hogy minket is örökélettel ajándékozott meg Krisztusban.

Valljuk meg, hogy...

— a múlt emlékeiből próbálunk élni, a jelen lehetőségeiről megfeledkezve

— inkább hatással vannak ránk a változó körülmények, mint Istenünk megváltozhatatlansága

— a jelen lehetőségei inkább csábítanak minket, mint az örökkévalóság ígéretei (2Kor 4:18).

Könyörögjünk, hogy...

— az örökkévaló Istenbe vetett hitünk megerősödjön.

— ebben az esztendőben Istenünk dicsőségére legyünk.

Üdvözítő kegyelem

(Tit 2:11)

A legnagyobb, legfontosabb újságot hirdeti meg az Ige: „megjelent az Isten üdvözítő kegyelme...” Megegyezik ez azzal az örömmüzenettel, amelyet az angyalok hirdettek Betlehemben. Ebben a rövid mondatban megdöbbenő igazság ragyog fel előttünk.

Jézus születésével megjelent az Isten. Hogyan? Amikor az ószövetségi időben az Úr megjelent Ésaíasnak, a próféta így kiáltott fel: „Jaj nekem, elveszttem... hisz a királyt, a seregek Urát látták szemeim!” Az Úr megjelenése félelmet keltő, menekülésre kényszerítő esemény. Éppen ezért Isten úgy áll az emberek szeme előtt, mint haragvó, büntető Úr. Az ember szíve diktálja ezt, mert megszólal a lelkiismeret hangja az Istentől való elpártolás miatt. Ezért megdöbbenő első hallásra ez a bejelentés. Miért jön újból az Isten? Az Úr látja a kétségbeesett embert és Jézust küldi, akiben nem az ítélet haragjában közledek, hanem a kegyelem valóságában. Azt jelenti ez számunkra: Ne félj többé az

A minduntalan bírálgatók rendszeresen semmittevők. Spurgeon

Istentől! Nem haraggal néz rád Ő, nem ítéletre siet, hanem felemelni szeretne üdvözítő kegyelemmel.

Az ember ezt csak tudomásul veheti. Nem változtathat rajta könnyen, hitelenséggel, engedetlenséggel, de jóssággal, és vallásossággal sem. Érthetetlen felmentő kegyelmet kínál. Ahogyan azt Dávid mondja: „Mert amilyen magas az ég a földtől, olyan nagy az Ő kegyelme az őt félők iránt. Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket” (Zsolt. 103:11-12).

Milyen másként gyakorol kegyelmet a mi Istenünk, mint az emberek! A múlt században a nagy orosz író, Dosztojevszkij a cár halálra ítélte. A kivégzés előtti pillanatban közölték vele, hogy a halálos ítéletet kegyelemből több éves szibériai száműzetésre változtatták. Isten kegyelme nem olyan, hogy bűneink tízezer talentumnyi adósságát kevesebbé, vagy valami vezeklő büntetésre változtassa. Az Ő kegyelme teljesen felszabadító kegyelem. Ilyen az Isten! Ilyen jósságos, s mindez Jézusban lett nyilvánvalóvá számunkra! Ő minden embernek ajánlja az üdvözítő kegyelmet. A kérdés csupán az, hogy szükségét érezzük-e, elfogadjuk-e.

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1991. január 27.

PÉLDÁZAT A GÍRÁKRÓL

Lukács 19:11-27

Jeruzsálemben menve sokan követték az Úr Jézust rossz okból. Földi király-jelöltet láttak benne, aki Izráel politikai felemelkedésének lesz a vezéralakja. Az ő hibás elvárásait igazította ki a Megváltó ezzel a példázattal (11. v.).

A gazda távozása — a szolgák feladata (11-14)

Az Úr tudta, hogy Jeruzsálemben meg fog halni; és feltámadása után a Menny dicsőségébe távozik, hogy „aztán visszatérjen” (ApCsel 2:32-33; Máté 28:18). A példa az Ő távozásáról és visszajöveteléről szól.

A történetbeli gazda tíz szolgáját kiválasztva, azzal bízta meg őket, hogy a távollétében a pénzével gazdálkodjanak. Mindegyiknek egy gírárt adott (kb. három havi kereset).

Alattvalóinak a hűségét bizonyította az, ahogy a rájuk bízott pénzzel gazdálkodtak. Lázadásuk bizonyítéka viszont a küldöttség, amit az eltávozott uralkodó után küldtek többen, a „függetlenségi nyilatkozatukkal” (14. v.).

Érdekes, hogy mintha figyelmen kívül hagyná az Úr Jézus az ellenszégülésüket. A példázat megértéséhez fontos észrevennünk, hogy az alattvalói lázongás az uralkodót nem gátolta meg kitűzött szándékának az elvégzésében, s mi több, a jogot ezután is fenntartja arra, hogy szolgálai hűséggel szolgálják, hogy őket számadásra készítse.

A hűség jutalma (15-19)

Mint „nemes ember” ment el, s mint király jött vissza. Távozóban magához kérette („előszólítván” — 13. v.) a szolgáit, most parancsolja nekik (15. v.), hogy előtte megjelenjenek. Tíz szolgára bízott munkát, tíz szolgának kellett elszámolnia. A példázatban csak hármat hallgat ki a gazda!

Az első tízszeres, a második ötszörös hasznót tudott felmutatni. A szávaikból kiderül, hogy a sikert minek

tulajdonították: „a te girád ... nyert”.

A ránk bízott üzenetben erő van, messze a mi képességeink felett — tanítja ez a történet. Ahogy a pénz a pénzváltók asztalán kamatozik, az evangélium szavai is csak hirdetve hatnak.

A némaságba zárt Ige hitetlenségünk és engedetlenségünk bizonyítéka az Isten előtt. „Nem tér vissza hozzám üresen” — mondja róla Isten.

A munkájukat hűséggel végzőket megjutalmazza a gazda. A jutalmuk nem más, mint rész a király hatalmából. Buzgóságuk arányában jutalmazta meg őket.

A haszontalan szolga büntetése (20-26)

Annyira „vigyázott” a pénzre, hogy eldugta. Az eldugott érték mindig haszontalan! Bizonyos értelemben Isten kezét kötjük meg, amikor ránk bízott értékeit a magunk gyönyörére hordozzuk, de mindig a világtól eldugva. Az evangélium üzenete csak hirdetve teremhet gyümölcsöt! Az Ige erejében bízva, és ha kell, vak engedelmességgel hirdessük hát, szóval és tettel!

A haszontalan szolgától még az is elvétetik, amiye van.

Az erő, a tehetség, a lehetőségek Istenadta ígérek is a számunkra a ránk bízott feladat sikeres végzéséhez. Aki nem használja őket, attól már itt elveszi az Úr. Aki bölcsen él velük, annak még többet ad. Jogában áll, hiszen Ő a Gazda!

*

Aranymondattal: Luk 19:17

*

Napi áhítat:

Jan. 21. H. Luk 19:11-15
Jan. 22. K. Luk 19:16-26
Jan. 23. Sz. Máté 25:14-18
Jan. 24. Cs. Máté 25:19-29
Jan. 25. P. Luk 12:32-40
Jan. 26. Sz. Luk 12:41-48
Jan. 27. V. Ján 21:15-19

1991. február 3.

AZ IRGALMAS SAMARITÁNUS

Lukács 10:25-37

A „samaritánus” megnevezés hallatán mi jószágra és irgalmasságra gondolunk, de az Úr Jézus hallgatóinak a fülében rossz csengésű volt ez a szó.

Egy Shemer nevű gazda tulajdonát képezte a Jeruzsálemtől kb. 65 kilo-

méterre levő kopár hegy, amit Omri király idejében vásárolt meg Izráel, hogy Samáriát, az északi törzsek fővárosát építse rá (1Kir 16, 24). Később a város környékét is Samáriának hívták. 150 évvel a városalapítás után, az asszírok elfoglalták Izráelt, a zsidókat elhurcolták, és a helyükre pogány népeket telepítettek (2Kir 17:6, 24). Az idegen hatások és a zsidó hit keveredéséből egy sajátos vallás-kultusz jött létre, amiről az izraeliták megvetéssel beszéltek. Útálatuk jele volt, amikor az Úr Jézust is samáriainak bélyegezték: „samáriai vagy te, és az ördög van benned” (Jn 8:48).

Mit tegyék, hogy az örökéletet elnyerjem? (10:25-28)

Egy törvénytudó kérdésére válaszolva mondta el Jézus az irgalmas samaritánus példázatát. Mielőtt a példát megvizsgálánk, érdemes megjegyezni, hogy bár rossz szándékkal kérdezett ez a farizeus (előállt, hogy megkísértse őt), a kérdésére ma is sokan várnak választ. A válasz a Bibliában van (5Móz 6:4-5; 3Móz 19:18):

1. Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. Üdvösségünk bizonyítéka az üdvösség adójához való ragaszkodásunk. A szeretetünkön tükröződjön az értelem (szív), amivel csak a képünk alkott ember ragaszkodhat az Istenhez. A „lélek” az anyagot éltető erő. Teljes lélekkel az szereti az Istent, aki az életet és annak a lehetőségeit az Alkotóhoz való hűségben éli meg. Ez a szeretet tettekben is megnyilvánul (teljes erődből).

2. Hogyan nyer kifejezést az Isten iránt érzett szeretet? Az embertársi kapcsolatainkban. Isten szeretete nem egy elvont, misztikus érzelm (1Ján 2:9; 3:16; 4:7, 11-12), hanem a gyakorlati (és így ellenőrizhető), tettekben megnyilvánuló emberszeretet: humanitás (bármennyire is féljünk ettől a szótól!).

Egy példa a szeretetről. (10:29-37)

„Szeresd felebarátodat, mint magadat!” — de ki a „felebarát”? Milyen könnyű lenne emberi módon szeretni az Istent! A farizeus definiálni akarta a „felebarát” értelmét, mert feltételekhez kötötte a szeretetét. Jézus példája viszont arra tanította meg, hogy mi a

feltétele annak, hogy őt magát embertársai felebarátnak lássák.

A farizeus kérdése az volt, hogy „Mit kell tennem?”, a samaritánus viszont: „Mit tehetek?”.

A „hit emberei” a pap és a lévita nem szolgáltak felebaráti szeretettel a szenvedésében rájuk szoruló embernek. Nem tartották érdemesnek a szeretetükre. Egy samaritánus(!), aki tudásából és hitéből fakadóan az üdvösség várományosaitól szeretetre aligha számíthatott, tettekben bizonyította, hogy a Teremtő céljainak, mint embertárs, mint felebarát megfelelt.

A példa tanulságai egyértelműek. Jézus azonban mindig többet vár az igenlésünknél: „Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj” (37. v.).

*

Aranymondattal: Lukács 10:36-37

*

Napi áhítat:

Jan. 28. H. Luk 9:51-62
Jan. 29. K. Luk 10:1-12
Jan. 30. Sz. Luk 10:13-24
Jan. 31. Cs. Luk 10:25-37
Feb. 1. P. Máté 9:35-38
Feb. 2. Sz. Máté 10:1-16
Feb. 3. V. Máté 10:24-33

1991. február 10.

AZ ÉJSZAKAI BARÁT PÉLDÁZATA

Lukács 11:5-13

Ennek a példázatnak a tanítása ketős vonatkozású: ember és ember, majd Isten és ember viszonylatában tanít a segítőkészségről. Az irgalmas samaritánusról elmondott példázat folytatásának is tekinthető, bár míg az előzőnél a segítségre szoruló embertárs állapota kiált a szeretet gyors beavatkozásáért, itt a szomszéd maga zörget, hogy segítséget kérjen.

Az éjszakai segélykérő. (11:5-8)

Az ókor utazói sokszor a hold világánál indultak útnak, a nappali hőség helyett. Ételért, rövid pihenőre pedig bárhova bekopoghattak, hiszen a közel-keleti népek vendégszeretete ma is legendás híré. A háziak szégyene volt a felkészületlenség, amivel a példázatbeli vándort is fogadták. Segítségért a szomszéd ajtaján zörgetett a házigazda. Három kenyeret kért, egyet a vendégnek, egyet magának, s a harmadikat, hogy vendégszeretetének tárgyi

Mrs. G. B. Balla
1250 Bianca Drive N. E.
Palm Bay, Fla. 32905

H

(USPS 716300)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

bizonyítéka is legyen az asztalán. A szomszédját zaklató gazda elutasítás helyett segítséget kapott. Hivatkozhatott volna az álmából felzavart szomszéd arra, hogy a gyerekek a földön alszanak, és ha a sötétben közöttük csoszogva az ajtóhoz megy, felébreszti őket. Nem vonakodott, hanem segített.

Ha másért nem, mert meg akart szabadulni az ajtaját döngető szomszéd-tól — mondja az Úr Jézus: „tolakodása miatt fel fog kelni”.

Az imájában segélykérő. (11:9-10)

A példa mondandóját, hogy a kitaró, bátor (tolakodó!) kérés nem marad eredmény nélkül, az Istennel való kapcsolatunkra, az imára vonatkoztatja az Úr Jézus. Bár az „ima” szó egyszer sem fordul elő, a „kérés” kifejezéssel hatszor találkozunk ebben az

igeszakaszban. Minden ima — még a hálaadó ima is — valamiféle szükségünknek a kifejezése, és így kérésnek minősül.

Ez az igehely nem tartalmaz garanciát az imameghallgatásra, hanem az imát meghallgató Isten szívébe ad egy rövid betekintést. Az ima meghallgatásának a feltételeiről máshol olvassunk. Az Isten gyermeke (11. v.), aki Krisztusban meggyökerezett és az Ő akarata szerinti életet él (Ján 15, 7), hittel (Márk 11, 24) és a testvéreivel egyetértésben (Máté 18, 19) közeledjen az Atyához, rendezett embertársi kapcsolatokban megélve a hitét (Máté 6:14-15), hogy a kérése meghallgatást találjon. Az apostolok még hozzáteszik, hogy „bűntől tiszta kezeket felémelve” (1Tim 2,8), az Ő akarata sze-

rintit kérjünk (1Ján 5:14-15; Jak 1:5-8; 4:3) az imáinkban.

A szerető Atya. (11:11-13)

A keleti kenyér formája a sivatag kövére hasonlít. A sikamlós bőré hal pedig a kígyóval téveszthető össze a sötétben. Isten, a mi Atyánk azonban soha nem ad rosszat, vagy hamisat az övéinek. A segítség, amit tőle kapunk valós, és mindig több, mint amit kérünk. Isten legtökéletesebb ajándéka a Szentlélek, akit az övéinek ígért és ad (ApCsel 2, 38). Ez az ajándék több és tökéletesebb, mint amit kérhetnénk, hiszen jelenléte az egyre gazdagodó élet biztosítéka a hívő életében (Gal 5:22-23).

*

Aranymondát: Lukács 11:10

*

Napi dhítat:

Feb. 4. H. Luk 11:5-13
Feb. 5. K. Luk 11:14-23
Feb. 6. Sz. Luk 11:27-32
Feb. 7. Cs. Luk 11:33-36
Feb. 8. P. Luk 11:37-44
Feb. 9. Sz. Luk 11:45-54
Feb. 10. V. Luk 12:1-12

*When the days of autumn dwindle and
the leaves are dry and dead,
And the sultry summer blue is sullen gray
then overhead,
When each bluebell, rose and daisy is asleep
in its cold, dark bed,
Along comes the sunny chrysanthemum
nodding its golden head.* Copied

It was the pleasure of about 22 people to watch MISS LOUISE from The Melbourne Florist and Plantery, Inc. show her expertise in creating a beautiful fall centerpiece of daisies, **golden** chrysanthemums and red carnations in a large cornucopia basket. She explained each step of selecting color blends, lengths of stems and greenery. To make the bouquet extraordinary, she added a colorful finch bird to perch amidst the splendor. Miss Louise also gave each one a lesson on making pot purri sachet for their own use. It was a memorable activity.

Sandwiched in between our weekly activities, the ones involved in crafts have been quite busy getting ready for the November 10th Arts and Craft Festival. Many delicate and beautiful ceramic pieces have been made and T-Shirt designing has been an enjoyable craft. Each resident has created cute pictures and de-

October at Bethesda

signs geared for both the very young and the older generation. This has been a new craft and all are doing well after a slow reluctant start. They were pleasantly surprised how easy it was once it was started.

We recently had the privilege to meet and interview a Miss Sandra Stiles, granddaughter of Rev. Robert Victor. Miss Stiles and Rev. Victor were frequent visitors to the Bethesda Baptist Church. It is so nice to have a family member of a past generation servant to God, return to Palm Bay and even nicer, for her to become a part of our Certified Nurse's Aide staff. Miss Stiles attended Bethel College in Wichita, Kansas and majored in nursing and communications. She is an excellent worker and has quickly adapted to our residents. She is learning the Hungarian language which has made her a pupil of our 8 Hungarian ladies. Her other interest was her three-year volunteer work at the Dominican Sisters Convent Informary taking care of the elderly. Her mother Sophie Stiles has visited with our residents and has volunteered to visit periodically to do little things for our people as the needs arise.

Several of our newer residents have

joined the Bethesda Baptist Church attendees. We have had up to 30 residents attend on several Sundays. There are also 12-14 who gather in the Library for their Catholic Services and Dr. Louis Kali has been most faithful to minister to our folks on Friday afternoons. From the inception of its humble beginnings, Bethesda has always served well the needs of its people with a variety of denominations and ethnic backgrounds. We pray you, our reading audience, will always keep us in mind and in your prayers and tell others about this wonderful place.

Make plans to visit with us during the cold, wintery months. You will be made welcome. May the Lord richly bless you all.

Ernest Cziraky
Administrator

CONTRIBUTIONS

Ruth Kish	\$ 10.00
Bethesda Baptist Church	200.00
Silliman Memorial Baptist Church	54.00
Mr. and Mrs. Zoltan Szabo	200.00
Rose Newman	25.00
Anonymous	10.00
Hungarian Baptist Womens Union	350.00
Mr. and Mrs. Nicholas Biro	25.00
Mr. and Mrs. John Haydn	100.00
Rev. and Mrs. A. Barton Brown	50.00
Mr. and Mrs. Julius Kish	150.00
Total	\$1,174.00